



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	5.Kf.700.065/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Veszprém Vármegyei Rendőr-főkapitányság (8200 Veszprém, Bajcsy-Zsilinszky utca 2.)
Az alperes képviselője:	dr. Molnár Ibolya Paula kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (6. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 8.K.700.515/2023/5. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2020. január 1. és 2022. december 31. napja közötti időszakban a szolgálati hely állományában, körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrkapitányság illetékességi területén a felperes működési körzetét (település1, település2)

is magába foglaló körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. A felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a fenti körzeti megbízotti működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (átkísérési, kísérőőri, rendezvénybiztosítási, csapatszolgálati) feladatokat, amelyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a 2023. március 27. napján kelt határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2020. január 1. és 2022. december 31. napi közötti időszakra – 36 többletfeladat-ellátással érintett hónapra – bruttó 1.043.568 forint megbízási díj és annak késedelmi kamatai megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b), és c) pontjait jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.043.568 forint megbízási díjat, és annak késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan – miután a késedelmi kamat kezdő időpontját a keresetben foglaltakhoz képest későbbi dátumban állapította meg – a keresetet elutasította. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3/d., 15-16., 21-22., 24-25., 44. és 72/c. pontjaira, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr szabályzat) 60. pontjára figyelemmel – a Hszt. 2. § 4., 24., 25., 28. és 31. pontjaira, 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, (5) bekezdésére, 101. § (1) bekezdés a) pontjára, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2011. BM rendelet) 70. § (1) bekezdésére, valamint az egyes beosztásokhoz tartozó munkaköri feladatok a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 15.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletére alapította.

[4] Ítéletének indokolásában a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszak vonatkozásában rögzítette, hogy a felperes által ellátott feladatok, jellege, gyakorisága, területi megoszlása nem volt vitatott a felek között. Az irányadó bírói gyakorlatra is hivatkozva a felperes által körzeti megbízotti működési körzetén kívül ellátott feladatokat többletfeladatként értékelte, s rámutatott, hogy a KMB csoport létrehozása nem eredményezte az abba tartozó körzeti megbízottak működési körzetének kibővülését a csoport működési területére. Szintén – a felperes számára többletterhelést és többletfelelősséget eredményező – többletfeladatként értékelte a felperes által ellátott, járőri beosztásba tartozó feladatokat; a

felperes munkaköri leírására és a munkaköri leírással kapcsolatos bírói gyakorlatra hivatkozva hangsúlyozta a körzeti megbízotti és a járőr beosztások különbözőségét. Mindezek alapján a felperes megbízási díjra való jogosultságát 2022. augusztus 11. napjáig – 2020. január és március hónapok kivételével, amely hónapokban a felperes saját kimutatása szerint sem látott el feladatokat a működési körzetén kívül – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozottnak találta.

[5] A 2022. augusztus 12. napjától 2023. január 31. napjáig terjedő időszak tekintetében utalt a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos, a körzeti megbízott feladatai jellegének kiterjesztését [2. pont c) alpont, 25. pont], valamint feladatellátási kötelezettségének a rendőrkapitányság illetékességi területére történő kibővítését eredményező [2. pont b)-c) alpontok] és ennek során feladatellátására a Járőr szabályzat alkalmazását előíró (44. pont) módosítására. Rögzítette, hogy a módosított KMB szabályzat jogszerűségét a bíróság nem bírálhatja felül, ezért erre az időszakra a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes nem jogosult megbízási díjra. Mivel a felperes a kereseti kérelem jogalapjaként megjelölte a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjait is, ezért a 2022. augusztus 12. napjával kezdődő időszakra megvizsgálta a felperesi igény alaposságát e jogcímenen is. Mivel arra vonatkozó tény nem merült fel, hogy a felperes tartósan akadályozott személy helyetteseként látott volna el járőri feladatokat, ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem tartotta alaposnak a felperesi igényt, a védirat mellékleteként csatolt kimutatások adataira figyelemmel azonban megállapította, hogy 2019. január 1. és 2022. december 31. napja között a szolgálati hely állománya folyamatosan járőr-, járőrvezető- és járőrparancsnok-hiánnyal volt érintett. Erre tekintettel a felperes megbízási díjra való jogosultságát a 2022. augusztus 12. és 2022. december 31. napja közötti időszakra a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján megalapozottnak találta; megállapította továbbá, hogy ugyanezen jogszabályhely a 2022. augusztus 12. napja előtti időszakra – így 2020. január és március hónapokra – is megalapozza a felperes megbízási díj iránti igényét.

[6] A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemmel egyezően a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, figyelemmel a csoportkörzeten kívül ellátott többletfeladat-ellátás nagyságára.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a teljes kereset elutasítását, másodlagosan a kereset 2022. augusztus 12. napját követő időszakra vonatkozó elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjait és (5) bekezdését, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (3), (4), (6) és (7) bekezdéseit. A fellebbezés az elsőfokú ítéletnek a kereset részbeni elutasítását tartalmazó rendelkezését nem vitatta.

[8] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban téves jogértelmezésre jutott. Tévesen állapította meg, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés

c) pontja a hivatásos állomány tagjának a beosztásához nem tartozó feladatokkal történő ellátásának anyagi ellentételezését szolgálja, ez ugyanis kiüresíteni a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásokra vonatkozó rendelkezéseit. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult szabályait, amennyiben erre az időszakra nem találta megalapozottnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított felperesi igényt, ugyanakkor téves ugyanezen időszak tekintetében a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjával kapcsolatos álláspontja, mivel a szabályzat módosítását követően már a körzeti megbízotti beosztás részét képezték a járőrszolgálatok és egyéb közrendvédelmi feladatok is. Hivatkozott a 31/2015. BM rendelet 35. § (3), (4) és (7) bekezdéseire, és előadta, hogy a megbízási díjra való jogosultságot a helyettesítők részére a más munkakörébe tartozó feladatok tartós, folyamatos ellátásával ténylegesen jelentkező többletmunka alapozza meg. Téves az az értelmezés, hogy a járőrszolgálati feladatok nem tartoznak a felperes beosztásához: arra a felperes a KMB szabályzat 25. pontja alapján beosztható volt, azt „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, működési körzetében a körzeti megbízotti beosztás részeként. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12-től hatályos módosítása kiterjesztette a körzeti megbízottak egyes feladatait a rendőrkapitányság illetékességi területére, eltörölve ezzel a korábbi területi korlátot. A KMB szabályzat módosítása tehát feloldotta a Kúria több eseti döntésében megfogalmazott elvi tartalmat, miszerint a körzeti megbízott kizárólag a saját működési körzetében köteles a bűnmegelőzési, bűnüldözési és rendészeti feladatokat ellátni. Hivatkozott a KMB szabályzat 16. a) pont ag) alpontjában és a Járőr szabályzat 153. pontjában foglaltakra és kiemelte, hogy a körzeti megbízotti szolgálatot a járőrszolgálattal a közterületi jelenlét folyamatos biztosítása érdekében össze kell hangolni. A munkáltató nem sértette meg a KMB szabályzat 24. pontjában foglaltakat sem, hiszen a körzeti megbízott járőr szolgálatba járőrrel együtt parancsnokként beosztható. Mindezek alapján megállapítható, hogy a perbeli időszakban a felperes nem látott el a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat; a KMB szabályzat módosítását követően feladatait a rendőrkapitányság illetékességi területén, a KMB szabályzat 37. és 44. pontjai szerint a Járőr szabályzat alapján látta el. Hangsúlyozta, hogy a felperes felelősége nem volt magasabb szintű, ami többletterhet sem eredményezett számára. A járőr, járőrvezető, járőrparancsnoki és körzeti megbízotti munkakörök tartalmukat tekintve átfedést mutatnak.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált. Kiemelte, hogy az alperes fellebbezésében a járőrfeladatok rendszeres ellátását nem vitatta, továbbá semmilyen adat nem merült fel arra, hogy őt a körzeti megbízotti beosztása ellátása alól a munkáltató mentesítette volna; emiatt el kellett látnia a saját és a járőri beosztáshoz tartozó feladatokat is. Hangsúlyozta e beosztások különbözőségét. A KMB szabályzat módosítását követő időszakra vonatkozó igényével kapcsolatban kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet megállapítása szerint az állománytáblából kiolvasható járőri létszámhiány objektív adatként kezelendő. Emellett hangsúlyozta, hogy az alperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjával kapcsolatos érdemi érvelést nem adott elő, a KMB szabályzat módosítására történt hivatkozást az a) ponttal fogalmilag nem lehet összefüggésbe hozni, az csak a c) pontra volna értelmezhető.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között – a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve – bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait kifejtette, amellyel – az indokolás kiegészítésével – a másodfokú bíróság is egyetértett.

[12] Az ítéltábla elsődlegesen rámutat: miután az elsőfokú ítélet jogszerűségének felülbírálata a fellebbezésben megjelölt jogszabálysértésre és az ennek alapjául előadott indokokra tekintettel végezhető el [Kp. 99. § (1) bekezdés, 100. § (2) bekezdés b) pont, 108. § (1) bekezdés], ezért a fellebbezés kizárólag abban az esetben vezethet eredményre, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet jogszabálysértő jellegét a megsértettként megjelölt jogszabályhely és az ezzel összefüggésben kifejtett jogszabálysértés alapján vizsgálni tudja. Ekként az elsőfokú ítélet érdemi, jogszerűségi felülbírálatának előfeltétele a fellebbezés ezt lehetővé tevő érdemi indokainak alkalmassága. Az alperes a fellebbezésében – a 2022. augusztus 12. napjával kezdődő időszak tekintetében – hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjának megsértésére is (vagyis a fellebbezést megalapozó jogszabályhelyet megjelölte), azonban az érintett időszak vonatkozásában előadott, a KMB szabályzat módosítására alapított indokolása ezen – az ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátására alapított – jogcím tekintetében nem, csupán a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított elsőfokú ítéleti rendelkezés kapcsán lett volna értelmezhető, vagyis az alperesnek az általa sérelmezettként megjelölt jogszabályhely [Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pont] megsértéséhez fűzött jogi indokolása – a kettő közötti oksági kapcsolat hiányában – alkalmatlan volt az elsőfokú ítélet jogsértő jellegének megállapítására. Miután a fellebbezés [Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjával összefüggésben kifejtett] indokai a megjelölt [a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjára alapított] jogszabálysértéssel nem hozhatók összefüggésbe, így az elsőfokú ítélet alperes által állított okból fennálló jogszabálysértő jellege a fellebbezés alkalmatlan indokolása alapján nem volt megállapítható azon időszakok tekintetében, amelyekben a felperes megbízási díjra való jogosultságát az elsőfokú bíróság kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjára alapította (2020. január, március hónapjai, valamint 2022. augusztus 12. napjától számított időszak).

[13] Az alperes szintén alaptalanul hivatkozott a 31/2015. BM rendelet 35. § (3), (4), (6) és (7) bekezdéseinek megsértésére. Az eredeti szolgálati beosztás mellett végzett és abba nem tartozó feladatok rendszeres ellátása a nem vitatott felperesi feladatkimutatás adatai szerint a harminc napot egyértelműen meghaladta, a 31/2015. BM rendelet 35. § (7)

bekezdése pedig kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása esetén bírt volna jelentőséggel – az elsőfokú bíróság megállapítása szerint ugyanakkor a felperes a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakban a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjai alapján, míg a 2022. augusztus 12. napját követő időszakban a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján jogosult megbízási díjra –, ezért a fellebbezés e hivatkozásai relevanciával nem bírnak, az elsőfokú ítélet jogszabálysértő jellegének megalapozására – az állított jogszabálysértés tekintetében – ugyancsak alkalmatlanok voltak.

[14] Miután a perben nem volt vitatott a döntés ténybeli alapjául szolgáló felperesi feladatkimutatás, ezért a felek közötti jogvita alapvető kérdését a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszak vonatkozásában (2020. január és március hónapok kivételével) a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria – a KMB szabályzat módosításának esetleges következményei kivételével – a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében már elvégezte.

[15] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[16] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[17] A Kúria következetes gyakorlata szerint, a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat

ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.45.076/2022/4.).

[18] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás (F/5. számú melléklet) szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat (e bekezdésben a 2022. augusztus 11. napjáig hatályos) 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül, de a csoportműködési körzetben ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén és csoportműködési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A KMB szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tiltotta a körzeti megbízott igénybevételét kísérőri feladatokra.

[19] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakban (2020. január és március hónapok kivételével) rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[20] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[21] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez – a felszámított munkadíjhoz képest alacsonyabb összeggel – igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[22] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (83.485 forint) összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[23] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. július 3.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Rácz Krisztina s.k.	dr. Szőke Mária s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró